

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și strălătațe:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dl Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

O bucurie a Ungurilor.

Scrise cu obiectivitatea luptătorului care-și simte superioritatea poziției ce apără, și fără patimă, cum îi șade bine unui slugitor și al bisericii, articolele distinsului nostru amic V. Mangra nu vor fi întârziat a clarifica situația chiar și pentru aceia, care nu au fost inițiați în toate mișcările naționale dela Maiu Incoaci.

Că organul brașovean chiar în numărul seu de azi vine și persistă în a-l numi pe aprigul luptător V. Mangra „un slab diletant“, că amenință să mai scrie încă un „articol final“; că aceeași perspectivă ne-o deschide și ziarul mocsonyist din Timișoara, — aceasta nu schimbă de loc impresia ce a trebuit s'o aibă fiecare Român cu inimă cetind ce condiții puneau domnul Mocsanyi pentru a intra și dînsul în luptă.

Este însă o împregiurare, asupra căreia trebuie să insistăm: satisfacția mare, veselia de sărbătoare ce i-a cuprins pe Unguri aflând despre „patrioticele“ puncte dela Copșa.

„Festi Napló“ de ieri nu întârzie a-și exprima viața sa bucurie văzând că totuși s'a aflat între Români „un om cu minte“, care a detestat curentul ultraștilor, încercându-se să-l stabilizească chiar...

Această bucurie se manifestă din „Budapesti Hírlap“ și toate foile ungherești mari și mici.

Ne închipuim mândria cu care groful Bethlen arată amicilor sei din Casina Magnaților „isprava“ săvîrșită de soerul seu.

Nu este însă nici bucuria Ungurilor deplină. Și aceasta nu din cauză, că dl Mocsanyi n'ar fi făcut toate cele neieritate, ci pentru-că „isprava“ mocsonyistă s'a lovit de unanima protestare a Românilor cu inimă.

Însăși amintitul organ guvernamental e silit să spună, că zădărnica a fost toată truda dlui Mocsanyi de a-i ține în loc pe Români și a-i abate dela curentul pornit de comitetul întemnițat și amicii lui rămași afară să continue lupta.... Nu învingător, dar detestat, aspru osândit a rămas...

Ear' dacă cineva s'ar îndoi încă și după lămuririle date de amicul nostru Mangra, că dl Mocsanyi de mult, conștient și din toate puterile se sforța să-i opăciască pe Români în manifestarea vieții lor naționale, și amintind, că imediat după adunarea noastră națională, „Hazánk“ (Dec. 2) soră:

Această conferență — deși a fost improvizată, deși dintre bărbații politici naționali nu unul a desaprobat convocarea ei, — a dovedit în chip ce nu se mai poate discuta, că de mult oamenii „Tribunei“ s'au înstăpânit peste sentimentul obștei române.

Din parte-ne nu învinovățim pe Hieronymi, că a îngăduit această adunare, pentru-că decursul ei, discursurile ce s'au rostit și concluziile aduse ne au dat nou și interesant prilegiu să ne aruncăm o privire în viața internă a mișcării românești. Nu una din tainele vieții politice a partidului național (român) a eșit la iveală prin cele ce a precedat și urmat această adunare. Conducătorii români au voit să pună la încercare, să se convingă, cât de mult poporul român a păstrat din sentimentele și ideile ce i-s'au altot. Încercarea a reușit splendid...

Că adunarea a fost improvizată, au spus-o „Gazeta“ și organul dlui Mocsanyi. Ba nefericitul scrib dela „Dreptatea“ a spus că este o anarhie ceea-ce se săvîrșește prin adunare... Ear' când s'a dovedit că „încercarea a reușit splendid“, „Dreptatea“ și „Gazeta“ s'au pus și au scos în public o mulțime de lucruri, cari secrete trebuiau să rămână, tocmai pentru a nu face adversarilor noștri bucuria să arunce „o privire în

viața internă a mișcării românești... El, dar trefia să se ducă infamia până în sîrșit, când — ori-ce ar fi scris — nu se putea tăgădui, că poporul e la spatele nu al „Tribunei“, dar a celor ce conduc politica națională și căror „Tribuna“ le este numai sluguitoare credincioasă, trebuia, cu ori-ce preț, ca conducătorilor să li-se creze o situație grea, încât să nu mai poată duce povara... Și de aceea dl Murășianu s'a pus și a deștăinuit într'o serie de articole toate sfaturile intime ce s'au urmat între fruntași români; ear' dl Mocsanyi, prin organul seu a mers până acolo, încât întreaga adunare dela 28 a pus-o ca operă a dlui D. Sturdza...

Denunțările miserabile au și avut efect.

Ieri am primit înștiințare din provincie, că agenții administrativi, începînd cu vicispanii și terminînd cu plăieșii dela sate, au primit ordin intim, ca să supravegheze cu cea mai mare rigoare ori-ce persoană, ori-ce mișcare: pe știutorii de carte, care umblă printre popor, pe cei-ce colectează bani (fie pentru ori-și-ce scop!); ba antistililor comunale și oficiilor postale s'a dat chiar ordin să facă îndată arătare pentru confiscarea banilor, pe motiv că „Români au organizare secretă, pentru care adună și bani“...

Noi, cari știm bine, că nici pe un moment nu ne-am abătut de pe calea legii, de sigur nu ne vom înfrica... Dl Murășianu se-și face însă socoteala cu conștiința-i de Român, când va auzi despre șicanele ce vor trebui să îndure cei dela sate tocmai în urma unui ordin ministerial basat pe destăinuirile „Gazetei“, primite de adversarii partidului național român cu aceeași satisfacție, cu care presa maghiară caută să dovedească, prin chiar denunțările „Dreptății“, că mișcarea noastră națională e pusă la cale din România...

Nu ne îndoim, că prin trezia minții și a spiritului lor leal, cei angajați în lupta națională vor veghia, ca denunțările infame ale păcătoșilor „frați“ să nu păgubească partidului național.

Tot așa, obștea română va repudia cu toată hotărîrea nu solidaritatea în principii numai, dar ori-ce legătură cu ciurmații, care fac serviciu neîmpăcaților adversari ai partidului național român.

Felicitări de Anul-Nou nu vor fi. Lui „Pol. Correspondența“ i-se scrie din Budapesta (adecă din cancelaria lui Wekerle) între altele și că „felicitările oficiale de Anul-nou (ce se aduc în fiecare an ministrului-president) nu vor fi, deoarece ce s'ar preface cum lesne se poate înțelege, în manifestatie politică, pentru care acumă nu e timp oportun“.

Va să zică nu le mai vine la socoteală nici voincoșilor, nici stăpînului lor să se compromită prin „manifestațiuni neoportune“, ca cele din luna Iunie, cu ocazia primei crize? Și asta e dovadă, că nu-i trebuie partidului corupției multă sguiditură, pentru a se descompune în elementele disparente.

Exces de zel. Organul Casei Mocsanyi publică în numărul seu dela 9/21 Decembrie o corespondență „Din Transilvania“. Informându-ne, am aflat că autorul ei este dl P. Cosma. În corespondență după-ce Miron Roman este arătat nevinovat, ca un miel, în afacerea detragerii lefi dlui N. Cristea și a anchetei pornită contra dlor Dr. D. P. Barcianu și D. Comșa, — este batjocorit dl D. Sturdza și „Tribuna“.

Această corespondență e și în „Timpul“ dela 9/21 c., cu deosebire, că confrății noștri bucureșteni suprimă injuriile aduse dlui Sturdza și nonă, spunînd: „Corespondentul nostru se dedă apoi la niște apreiări pe care regretăm de a nu le pute publica în coloanele „Timpului“, tocmai fiindcă sînt îndreptate mai mult în contra dlui Dimitrie Sturdza“.

Înțelege-va oare corespondentul „Dreptății“ și al „Timpului“ că excesul de zel câte-odată... strică?!

Presa străină despre criză.

„Münchener Allgemeine“ dela 20 Decembrie scrie între altele:

„Nemzet“, vorbind de publicarea legilor religioare, se pronunță în următorul chip: Efectul practic al acestui principiu consistă însă de astă-dată deja în aceea, că ațîțarea în contra acestor legi devine chiar de acum (adecă din momentul publicării lor. Red. „Trib.“) acțiune punibilă.

„Cu ce drept constituțional“ — se întreabă foia din München — „poate fi oprită combaterea unei legi ce nici n'a intrat încă în practică? Dacă Coroana, precum se pare, se răzgîndește a sta nepăsătoare față cu cele două curente adînci, adecă al clericilor și al naționalităților, numai pentru-că partidul liberal zice că așa e bine, ea dovedește prin asta o privire mai largă și o pricepere a lucrurilor mai fără prejudeții decît actualii sei sfetnici. Că modul de a privi lucrurile din partea Maghiarilor nu mai este singurul hotărîtor, aceasta a fost în deajuns dovedit prin chiar chipul cu care a fost dezbătută chestiunea ardelenescă română în delegațiuni.“

„Dacă într'adevăr ar fi vorba de o schimbare de sistem în politica internă a Ungariei, atunci partidul popular catolic ar fi nimerit două lovituri pe punctul din programul seu de a se aplica legea naționalităților: el i-ar fi asigurat astfel un aliat în parlament și deja prin asta ar fi dobîndit capacitatea de a i-se încredința cărmuirea țării. Actuala majoritate parlamentară, care și așa mulțumește existența sa numai unei ingerențe întinse a alegerilor, va risipi lupta electorală cea mai apropiată în toate colțurile lumii, presupunînd că într'adevăr majoritatea populațiunii își va pute exprima voința; căci nimeni nu îndrăznește a tăgădui, că naționalitățile nemaghiare aliate cu catolicii maghiari formează o majoritate mult covîrșitoare a populațiunii Ungariei. O schimbare a sistemului nu este cu toate acestea lucru ușor și trebuie să ne îndoim tare, dacă într'adevăr așa ceva este plănuț. Zăgăvirea urmărilor desastroase ale unei schimbări de sistem nu sînt decît exagerări dictate de conștiința rea, cum sînt: ruina Ungariei, amenințarea pactului dualistic, strigăte mai puternice ale rasei maghiare după uniunea personală sau independentă.“

„Este mare întrebare, dacă cohesiunea Ungariei cu Austria nu are temeiuri mai solide în popoarele nemaghiare, decît în Maghiarii, care tot mereu jură pe ideile 48-iste. Și în Germania se crede astăzi altceva despre prietenia maghiara, decît acum 25 ani; o schimbare a sistemului, adecă o scădere a voinței stăpîniri a liberalismului maghiar sovînit în folosul naționalităților asuprite până acuma, luarea în seamă a dorințelor catolice, toate acestea deloc nu ar neliniști cercurile politice din Germania; din contră ele ar saluta cu simpatie o astfel de schimbare ca pe o învîrtășare a principiului monarhic în statul habsburgic“.

Dl V. A. Urechia și Ungurii.

Venerabilul președinte al Ligei române, dl V. A. Urechia, drept răspuns la scrisorile presei ungherești, a adresat primulul nostru redactor următoarea epistolă:

București, 10/22 Dec.

Iubiți amici!

Deși bolnav în urma a două zile de vorbire la senat-mă socot dator, văzînd mai ales minciunile care din nou le croeșgazele ungherești cu referință la cele petrecute în Haagă,

că adecă noi Români am fost învinși, să le dau tuturor o nouă desmîntire. Cu acest scop îți vestesc că tot ce am spus noi Români că s'a petrecut la Haagă, este în totul confirmat prin scrisori ce stau la mîna mea dela aproape majoritatea țărilor reprezentate în conferența interparlamentară.

Domnii: Marquis Pandolfi pentru Italia, Paiva pentru Portugalia, Vavrinski pentru Svedia, Ulman și Lund pentru Norvegia, Frédéric Bayer pentru Danemarca și nu mai puțin de 5 Francezi și în fruntea tuturor însuși secretarul general al instituțiunii mi-au scris spre a desmînti aserțiunile nerușinate ale gazetelor ungherești asupra acelor 2 puncte de căpetenie, că adecă nu în contra Ungariei era în dreptăță moțiunea de blam Pandolfi-Trarieux și că s'a primit propunerea ungherească de ținerea conferenței interparlamentare la Budapesta în 1896.

La trebuință voi trimite extrase din asemenea scrisori.

Pentru astă-dată mă mărginesc de a proba, că moțiunea de blam a fost substituită chestiunii naționalităților, prin următoarele știri publicate în jurnalul oficial al asociațiunii noastre de dl Dr. Gobat.

„Ilustrul delegat general al uniunii interparlamentare aduce chestiunea naționalităților în nr. 16 din „la conférence interparlamentaire“. Jurnalul nostru oficial recunoaște că „chestiunea naționalităților există și că ea este înăscută din excesele unor guverne (musca pe căciula dlor Unguri!), care potfese să treacă cu nivelul asupra tuturor părților din țeara lor, asupra tuturor indivizilor... să facă adecă din Români Maghiari... ca-și-cînd fiecare om n'ar ave dreptul imprescriptibil și natural de a-și conserva personalitatea, ce i-a dat nasterea.“

„Sîntem cu toată inima cu acei care protestă în contra acestor nedreptăți, nedreptăți de altfel foarte inutile! Ce oarbă manie împinge unele guverne a suprima limba fracțiunii din popor, care nu are aceeași naționalitate ca fracțiunea dominantă și s'o tulbure în exercițiul cultului seu și s'o ofenseze lovind-o în respectul seu pentru moravurile sale particulare! Adecă ce, dacă nu se vorbește aceeași limbă dela un capăt până la altul al țării; dacă nu se adoară D-zeu în același mod la Sud și la Nordul țării; dacă se sărbăzează la Răsărit vr'o sărbăre respectabilă prin vechimea ei, pe când acea sărbăre nu există pentru Apusul țării, unde poporul își caută de trebile zilnice, urmează de aci că statul este, în pericol? Este el amenințat de desorganizare și agitat de o forță centrifugală, de un gen nou, urmează ca acel stat să se desagrezeze spre a forma atâtea state independente, câte limbi și religii sînt în el? Nici de cît; aceste divergențe complica negreșit în certă măsură administrațiunea statului și îi sporește cheltuielile; dar ele rămân fără influență asupra organizațiunii politice și nu sdruncină de loc edificiul.“

„Dacă este așa, la ce serveșc vexațiunile și opresiunile minorităților, care atacă tot ce indivizii au mai scump și mai sacru și acest atac devine cu atît mai odios, cu cît cei apasați sînt supuși la aceleași sarcine cîtră stat ca și ceilalți cetățeni? Repetăm: acestea sînt injustiții și injustiții inutile.“

„Elveția este un exemplu de respectul naționalităților foarte potrivit pentru a convinge statele politice, că locuirea împreună a mai multor naționalități este perfect posibilă și nu presintă nici un pericol.“

„Elveția nu s'a format altfel decît celelalte state; ea a dobîndit prin forță cea mai mare parte din teritoriul ce ocupă. Simburele este german. Provinciile din centru se emancipă de dominațiunea seniorilor lor legitimi și în giurul acolora pe nesimțite vin de se grupează alte mici republici, care formează între ele o alianță Tesinul provincie Italiană, e smuls duceului de Milan și anexat ca țeară supusă: Berna cucerește țeara Vevod; celelalte provincii de limbă franceză au fost încorporate mai apoi, cu sau fără consimțămîntul lor, în confederațiunea elvetică.“

„Se vede de aici că aglomerațiunea mai multor naționalități nu s'a produs altfel în Elveția, decît în celelalte state politice...“

„Astăzi Elveția numără 22 de state, dintre cari 14 sînt germane, 3 franceze, 3 germano-franceze, 1 Italian și 1 germano-românch-italian. Guvernul federal, care îmbrățișează aceste 22 de state, este esențialmente german, fracțiunea germană din populațiune fiind cea mai numeroasă, totuși cele 3 naționalități rămîn cu totul distincte; una nu absorbe pe cealaltă, fiecare conservă individualitatea sa. Confederațiunea ține cont de diferitele naționalități, primind cele 3 limbi ca limbi ale parlamentului, ale puterii executive și ale puterii judiciare, luînd măsurile necesare, ca fiecare să poată fi înțeles în stîlul acestor autorități, de cei cari nu-i vor-

besc limba, publicînd proiectele, legile și hotărîrile în cele trei limbi naționale; în fine încredințînd funcțiunile dela treapta cea mai de sus până la cea mai de jos la bărbații dela toate trei naționalitățile, pe cît e posibil în proporțiunea importanței lor numerice.“

„Statele particulare, în care se vorbesc două limbi proced în același mod. Că detaliul caracteristic noi putem cita faptul, că în unul din aceste cantoane, care numără 1/6 din populațiune germană și numai 1/6 franceză, departamentul instrucțiunii publice a fost totuși încredințat în mai multe rînduri unui cetățean de limbă franceză.“

„Ceea-ce probează că nimeni în Elveția nu se teme, că un magistrat ar pute v'odată abusa de funcțiunile sale ca să se favorizeze naționalitatea sa în paguba alteia.“

„Individualitatea naționalităților e atît de respectată în Elveția și în confederațiune și în cantoane, că se menajiază chiar și legile lor. Astfel cantonul de Berna are 2 coduri civile, unul pentru populațiunea germană și altul pentru cea franceză...“

„Veleități de asimilațiune, de contopire, de o presiune, sînt lucru necunoscut în Elveția.“

„Dreptul natural al fiecărei naționalitate de a-și păstra locul la soare și de a se menține intactă, nu primește nici o atingere. Diferențele de rasă nu alteră întru nimic egalitatea cetățenilor din punct de vedere al drepturilor politice.“

„Dar nu cumva în Elveția naționalitatea cea mai tare prin număr domină pe celelalte? Nu cumva dînsa formează spiritul general în Elveția? Nu. Într'o țeară, unde diferite naționalități trăesc una lîngă alta, egale în drepturi și în datorii cătră patria comună, neînecat amestecate prin relațiunile lor politice-sociale, se produce pe nesimțite și fără ca cineva să-și deie socoteala de aceasta, o atenuațiune a caracterului distinctiv al naționalităților. Elvețianul german nu mai este Germanul din Germania; Elvețianul francez nu seamănă cu totul Francezul din Franca. Și apoi influența preponderantă nu se măsoră prin forța numerică a naționalităților, ci prin valoarea lor morală, care depinde dela caracterele fizice și intelectuale, proprii fiecăruia și de geniul seu particular.“

Foia oficială a instituțiunii interparlamentare, după-ce astfel arată drepturile naționalităților și practica acestor drepturi în Elveția, zice că: „ne este imposibil de a descoperi în argumentele guvernelor, care nu respectă drepturile naționalităților, un singur cuvînt de Doamne-ajută și în vecii vecilor ucazurile cele mai rigoroase nu vor face din Ucrainul un Slav, din Român un Maghiar, din Italian un Croat, pentru-că asemenea acte, care tind a face creațiuni hibride, sînt acte contra naturii“.

Concluziunile la care ajunge directorul instituțiunii noastre interparlamentare, le pune în față cu actul brutal al statelor, care oprimă naționalitățile, și conlude, că naționalitatea, care în numele statului brutalizează pe o alta, face chiar prin această mărturisire, că națiunea oprimată se bucură de o superioritate morală. Și îndată apoi Dr. Gobat zice: „Conferența interparlamentară a crezut cu cale a nu se ocupa de chestiunea naționalităților. Dar că a substituit acestui obiect, care figura în ordinea de zi preliminară a adunării dela Haagă, moțiunea următoare: „Conferența interparlamentară recomandă grupurilor diverse de naționalități, care o constituie, de a sta pururea în punctul de vedere al regulilor superioare de justiție, în actele politice, la care sînt chemați să participe.“

„Acest text conține implicit recunoșterea drepturilor mai sus enumerate și exprimă, earși implicit, că guvernele vor considera tracaseriile, de cari unele naționalități (Români și celelalte națiuni din Ungaria) sînt victime, ca niște acte de injustiție, pe cît de inutile, pe atît de reprehensive.“

Domnul Dr. Gobat termină această desmîntire splendidă, dată jurnalelor ungherești în numele întregii uniuni interparlamentare, exclamînd: „Cât ar fi mai radios viitorul Europei, dacă... în Ungaria... s'ar urma consiliile conferenței interparlamentare!“

Al 2-lea neadevăr răspîndit merou de gazetele ungherești este, că la propunerea dlui Pázmány s'ar fi votat ținerea conferenței uniunii interparlamentare în 1896 la Budapesta.

Dr. Gobat în numărul 16 al jurnalului oficial scrie despre aceasta la pag. 259 următoarele:

„Revista doamnei de Suttner „die Waf-fen neder“ în darea sa de seamă a conse-

renței din Haga, reproduce oferta făcută de dl Pázmány, deputat ungar, cu referință la sediul celei de a 7-a conferințe, într-un mod care poate da loc la înșelare.

„Ungaria pregătindu-se să celebreze în 1896 milenarul regalului Maghiarilor, dl deputat ungar a cerut, ca conferința interparlamentară să meargă în anul acela la Budapesta, unde se vor da mari sărbări.

„S'a luat cunoștința de oferta dlui Pázmány, dar după propunerea dlui Urechia, senator român, deciziunea nu s'a dat (cum o cerea dl Pázmány). Aparține în adevăr, conferinței dela Bruxelles de a designa orașul, unde se va face adunarea ei în 1896. Procesul verbal al adunării dela Haga menționează expres această hotărâre.

Jurnalul asociațiunii noastre adaugă a zice, terminând această desminteală dată gazetei ungurești, că este de presupus, că conferința (din 1896) se va ține acolo numai, unde va avea garanții, că va putea lucra cu roșcâie, ceea ce nu va fi posibil la Budapesta, pe cât timp nu se va fi făcut de guvernul de acolo dreptate naționalităților apăsate.

În același sens, repet, mi-au scris cei mai mulți din membrii care au luat parte la conferința dela Haga din Septembrie trecut. Cu toții dau identică desminteală șovinștilor de toată apa din Budapesta.

V. A. Urechia.

Scrisoare din Cluj.

Scrisoare de felicitare Ilustrății Sale metropolitului Mihályi. — Depeșe Sârbilor. — Mocsanyi și universitarii români din Cluj.

Toată lumea românească s'a umplut de bucurie, când a primit vestea numirii Ilustrății Sale Dr. Victor Mihályi de metropolit al Blajului. Toți s'au grăbit să-și dea expresie sentimentelor de iubire, stimă și alipire față de persoana alesului națiunii. Tinerimea din Cluj s'a grăbit și ea să-și facă datorița, trimițând Ilustrății Sale următoarea scrisoare:

Ilustrăția Voastră!

Ne închinăm prevedinței divine, care în timp aproape de 20 decenii a condus în mod foarte evident biserica gr-cat. română, trimițându-i totdeauna atari capi, a căror pășire la înalta misiune a produs în general bucurie în toate părțile, ear' trecerea lor la cele eterne a lăsat națiunea totdeauna în sincer și adunc doliu.

Bucurie simte poporul român, și zilele de bucurie totdeauna au fost înălțătoare de inimă și îndemnuri puternice la activitate, zel și energie; sunt nelatrecute în efecte însă atunci, când ele se revarsă peste un popor, care în suferințele și năcazurile a ajuns culmea. În cazul acesta ele sînt garanți sigură, că durerile se vor vindeca, suferințele se vor alina și fericirea își va începe drumul sau binefăcător sub conducerea aceluia, care a fost izvorul bucuriei generale, sub conducerea aceluia, căruia întreaga turmă, tot poporul în semn de iubire îi oferă ascultare și supunere.

Frumoasă a fost manifestațiunea din Aprilie 1893; va rămâne zi măreață în istoria poporului român, căci atunci l-a câștigat în posesiune sigură pe acela, care demult a fost doritul și alesul inimii sale. Câștigata inimile pîi pe un demn urmaș al lui Petru Paul Aron, câștigata sârăcii pe următorul lui Greg. Maior, Ioan Bob și Ioan Vancea, ear' cei ce lucră și sufer pentru binele și drepturile poporului, pentru fericirea patriei comune câștigata

pe demnul urmaș al lui Inocențiu Micu Clain și Alexandru Sterca Șulău. Tot atâtea motive, pentru care iubilează și cei mai inocenți băieți ai poporului român, pe unde a ajuns vestea, și a ajuns pretutindenea, despre numirea Ilustrății Voastre de cap al provinciei metropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș.

Iubilează poporul întreg, deoarece vede că edificiul național, ridicat cu atâtea sacrificii nu se va ruina, ci din contră, pe el va fi în curând înfiptă crucea și stindardul unirii, al păcii și al solidarității între popoarele conlocuitoare ale acestei țeri.

Iubilează poporul întreg pentru fericitul eveniment, care va fi un izvor de sincer entuziasm, rezoluțiune și activitate încoadată pe toate terenurile, și la bucuria generală cu supunere ne asociăm și noi studenții universitari din Cluj, rugând pe bunul Dumnezeu să Vă dăruească ani mulți și fericiri!

Rugându-vă să primiți sentimentele noastre de iubire și înaltă stimă, sîntem ai Ilustrății Voastre umiliți fii: (urmează 60 de subscrieri).

Procesul intentat ziarului național sârbesc „Zastava”, ni-a oferit privilegiu de a ne manifesta și noi studenții universitari din Cluj alipirea și dragostea noastră față cu confrății nostri sârbi, chiar acum în pragul congresului naționalităților. Cu entuziasm general am hotărît deci expedirea următoarei telegame, cu ocaziunea procesului „Zastavei”:

Dr. Gavriila

în Seghedin
(banca acuzăților).

Împrocășarea „Zastavei” pentru articolul favoritor cauzei noastre, va întări solidaritatea și înfrățirea sârbo-română!

Trăească „Zastava”!

Universitarii români din Cluj.

Dragostea noastră a mai căutat și aflat încă un obiect. Nu știam însă cum să ne manifestăm iubirea. Vre-o câțiva mai invențioși au aflat în fine un mod foarte pregnant. Înainte de a vă descoperi această taină, trebuie să vă spun cine a putut să ne cucerească inimile. Este un mare, vechiu și luminat politician. (Cuvintele din urmă cred că va luminat deja). Dl Sándor este alesul inimii noastre, pe care noi ne-am obișnuit a-l numi „Sándor hál lumnyinat” — după dialect clujan. În semnul dragostei noastre față cu el și în semnul stimei față cu câțiva admiratori clujeni de ai lui, cătorva studenți li-a venit ideea să predea, cu privilegiu arangerii unei serate literare, satirizarea hazlie: „Los moderatos ramolidos”, apărută într-una din foilete „Tribunei”. *Correspondentul.*

„Teara celei mai perfecte libertăți”.

Sub acest titlu publică „Narodnie Noviny” dela 13 Decembrie următorul prim-articol:

„Legile noastre create dela 1867 încoace, au dat tuturor cea mai deplină libertate. Statul acesta este o țeară de cea mai perfectă libertate!”

Dacă aceste cuvinte le-ar auzi un om dela noi și cunosător al stărilor noastre din gura vre-unui corțș beat; declamate într-o cărcimă obscură dela sate înaintea publicului amețit de beutură până la gradul de dobitocie; când

ar vedea cum haita aceea, cu creeri turmentați de alcool, sbiară aprobând eljen, poate-că omul nostru s'ar depărta cu greață dela adunătura aceasta destrăbălată și și-ar da silința să steargă cât de curând din memoria sa această iconă de destrăbălare și decadentă omenească; sau poate ar plânge că Dumnezeu vede deja măsura umplută, când permite și rabdă, ca făptura făcută după chipul și asemnarea sa să cadă mai jos decât tîrtoarele ce-și petrec vieța numai în țărîna și noroiu.

Dar încă ce se zice, Sfînte Doamne Dumnezeu, când astfel vorbește un ministru ungar în parlamentul ungar, atunci când discută chestiunea naționalităților și când întrec parlamentul, fără deosebire de partid, îl aplauzează sbierînd: „eljen! eljen!” etc.? Într'adevăr nu știu care sentimente mai justificat în inima omului față cu această privileție: măhnirea sau rușinea, că perfidia și în ea învîlita volnicie cutează a se fali înaintea întregii obștei cu atîta obrăznicie fără margini, fără sfîrșit; și că obște cea mai apropiată, în loc de a se umple cu sacral foc de supărare și a gonii pe monstrul stricăcios în bezna iadului unde i-se cuvine să stea, aplauzează, strigă aprobare acestui fel de pângăritor al spiritului public, al moralei publice.

Și știți cine este acela, care în așa chip abuzează de poziția sa oficială și proclamă în parlament, din oficiu, că cea mai cinică impertinență, cea mai grosolană minciună drept cel mai sfînt adevăr? Apoi, cine altul ar fi, decât Hieronymi Károly, ginerele lui Várad, vestit încă de pe timpul când mîrosia greu în oficiu sau ca secretar de stat, în anii șeptezeci, același Hieronymi, care ca candidatul la fotoliul ministerial ținea vorbiri despre pretenșiunile juste ale naționalităților, despre nedreptatea censului electoral și necesitatea reformei lui, despre necesitatea de a aplica strict legile existente și alte asemenea lucruri frumoase. Dar' ce băiat harnic mi-i este omul acesta; el împlinise tot ceea ce a perorat și făgăduit.

La să ne amintim de una, de alta:

1. Celor din T-Sv-Martin nu li-a permis să-și înființeze reuniune de turiști, căci ar putea da privilegiu la machinațiunea naționaliste.

2. Celor din Tisoveț nu li-a permis să-și organizeze o reuniune de cântări, „căci ar putea să se cultive într'însa spirit antipatriotic”.

4. A confirmat oprirea adunării populare din Pucaneț — de ce? Apoi de! Oamenii ar fi putut ține vorbiri acolo!!

5. A confirmat oprirea adunării populare din Moșovț — de ce? Apoi, fiindcă vîzduhul e plin de panslavism, participanții la ea s'ar putea molipsi și mai mult decât acasă!

6. Slovaci din Pezinoc au vrut în anul mîntuirii 1893, luna Februarie, să țină o adunare publică cu următorul program: 1. atitudinea ce e de luat față cu proiectele religioare; 2. prelegere despre legea naționalităților și despre chestiunea națională în general. Primarul interzise adunarea, viceșpanul a confirmat oprirea, ear' ministrul până acum n'a dat urmare recursului, în ciuda multor telegame și scrisori de urgență. Așa se pare, că atunci știa deja, că destulă vreme va fi a discuta despre punctul 1 chiar după doi ani de zile. În urma acestei libertăți perfecte ministeriale.

7. Primarul din Modra a oprit convocarea adunării pe ziua de 8 Decembrie a. c. avînd ca program: 1. Discuția despre legea

naționalităților și despre chestiunea naționalistă peste tot; 2. Prelegere despre votul universal, egal, direct; și anume din următoarele motive: că la punctul 1. agitația națională (oare agitația naționalistă este ceva oprit?) ar putea fi pusă la cale; la punctul 2. s'ar putea face agitația socialistă.

8. Întocmai ca și cazul amintit în punctul 6., Slovaci din Shará-Turá au vrut tot pe timpul acela să țină adunare publică, cu același program; însă a fost interzisă de către solgăbiru și vicecomitele, ear' ministrul, basat pe „libertatea sa cea mai perfectă ministerială”, nu ajunge să rezolveze recursurile nici până astăzi.

9. Tot așa au pățit cetățenii din Miiava cu adunarea populară convocată în Februarie 1893. Și ei așteaptă până astăzi rezoluția ministrului.

10. În același chip practică acest dragut ministru „cea mai perfectă libertate” a sa și privitor la adunarea populară din Senița convocată în Martie 1893.

11. Ce fel de brutalități a permis el să făptuească căleii libertății, dreptului și a legalității prin fog-meg-ii sei solgăbirăești și viceșpanești în luna Iulie August 1893, când voiam să sărbătorim aniversarea nașterii lui Kollár, acum 100 ani — și aceste lucruri strigă la cer! Un noian de telegame de denunțări, etc. li-s'au trimis, n'a mișcat nici cu pleopa, căci așa-i dicta „cea mai perfectă libertate”, a cărei țeară este țeara noastră!

12. În loc de toate acestea a dat poruncă el și pajtas-ii lui, ca Românii condamnați să fie luați la goană, tîrțiți, expulsați, aduși cu gendarmii: toate acestea numai și numai să-și convingă de „cea mai perfectă libertate” ce domnește în această țeară.

Da, da, dle ministru, încât privește legile, ele există așa calea-vala, oare-cum, deși cuvîntul „cea mai perfectă” nu e decât flecări tendențioasă; dar' atît d-ta, cât și pajtas-ii d-tale cei trecuți și prezenți în așa chip ați umblat și cu aceste legi, încât astăzi putem zice fără teamă: țeara aceasta este o țeară de cea mai perfectă libertate a potlogăriei oficiale, a minciunii, volniciei, betyarismului, tálhăriei, țeara ticăloșeniei, fără de caracterul oficial și politico-social, țeara pehli-vailor, jafului, fără rușine, impertinenței politice fără margini și neauzite, țeara corupției, sperjurlui, spionagiului, denunțantismului, în sfîrșit țeara imoralității politice celei mai scărboase, a decadentei și a blasfemiei!!!

Eată adevărata iconă a acestei țeri, despre care ai mințit tendențios d-ta, ministru, public înaintea întregii țeri și a întregii lumi, în parlament, că este „țeara celei mai perfecte libertăți!”

JIDOVII

„A venit din Galiția. Nu l-a cunoscut nimeni. L-au pus în fruntea unei întreprinderi de rangul prim, concretându-i lui întreaga conducere. S'au încrezut în el și în oamenii lui, până când o detunătură de revolver l'a trezit din somn pe directorul și pe comisiunea supraveghetoare a societății pe acții. Glonțul de revolver a stîns viața plină de plăceri a lui Szilágyi Mór, care era deja logodit cu temnița...”

„În catastrofa aceasta a morii cu vapor din Oradea-mare, vedem din nou simptomul ușurătății cu care se administrează și se controlează administrarea banilor altuia. Să fac

atâtea legi pentru controlarea societăților de câștig și totuși timp de 15 ani a putut să comită furturile rușinoase.”

Sînt cuvintele ziarului „Magyarország” cu care începe povestirea furturilor și defraudărilor comise de jidanul galițian, metamorfosat în neaș maghiar și patriot de frunte. Să miră „Magyarország” cum a putut jidanul să înșele o societate întreagă, o direcțiune și o comisiune supraveghetoare, între care se află bărbați de frunte și cu vază din Oradea-mare și comitatul Bihorului”, și spune că este „simptomul ușurătății cu care se administrează și se controlează administrarea banilor altuia”.

Naveți la ce vă mira, cinstiți patrioți. Szilágyi Mór n'a făcut cu nimic mai mult decât l-a lăsat să facă, și ce au mai făcut înaintea lui alți o sută. El a fost creațiunea voastră originală. Voi ați măturat că a venit din Galiția, nu l'a cunoscut nimeni, și l-au pus totuși în fruntea unei întreprinderi de rangul prim, concretându-i lui întreaga conducere... Probabil că toată îndreptățirea lui la acest post a consistat în meritul de a-și fi schimbat numele sau mai puțin sonor de Moritz Seifensteiner în — Szilágyi Mór. Atăta e destul astăzi, ca societatea voastră infectată să-l îmbrățișeze, să-l ridice și să-l slăvească cât de mult. Și nu-i trebuie decât puțină istețime, proprie „poporului ales”, ca să se ridice deasupra voastră, pe urmă să vă desbrace de tot ce aveți.

Nu e deci numai „simptomul ușurătății cu care se administrează banii altuia”, ci este mai presus de toate semnul cel mai vădit al corupției ce domnește azi în această nefericită țeară, în urma delirului ce a străbătut societatea maghiară, îmbătăită de ideea de stat... Jidanii maghiarisați, care sînt apostolii acestei „idei” — se înțeleg numai din „gheșeft” — sînt astăzi în fruntea tuturor instituțiilor, și rîzîndu-se de presa jidovită din capitală, comit nelmpedecați cele mai păcătoase corupții.

Și nu este ziar maghiar, care să cuteze să le destăinuiească acest. O simț bine Maghiarii, că țeara e jidovită și corupția s'a incubat până și în birourile ministeriale, dar' n'au curajul să rupă masca de pe fața acestor „patrioți veritabili”, căci ei formează un stilp puternic — așa cred ei — al ideii de stat și al maghiarismului. Dovadă sînt chiar cuvintele lui „Magyarország”, care în afacerea dela Oradea-mare nu vede altceva decât o „ușurătate de controlă”, și cu toate că știe prea bine, că e mai mult decât atîta n'are curajul să o spună. N'are curajul să arete desastroasa influență a cultului Jidanilor maghiarisați, care astăzi s'au incubat atît de adunc în societatea maghiară, încât nu-l mai poți scoate cu nimic.

Casul dela Oradea-mare ar trebui să fie un memento pentru compatrioții maghiari, dacă cu creeri lor infectați de nefericita idee de stat — ar mai putea gândi.

CORESPONDENȚA

TRIBUNEI.

Uroiu, 10 Decembrie 1894.

(Lipsă de învățători. — Mizerii în sistemarea parochiilor). Conform legii celei nouă, poporul nostru cu puține excepțiuni s'a năisut a ridica salariul învățătoresc la minimum prescriș de lege; dar' cu toate acestea învățămîntul stagnează din lipsa învățătorilor cua-

FOITA „TRIBUNEI”

Adelina.

Nu-i povestea a două inimi iubitoare. Nu-i tragicul sfîrșit al unui nefericit amor, ori fericirea iubirii împrumutate. E scurt cîntecul și trist, și dureros fără de seamă...

E scurt cîntecul: a trăit zece ani, apoi a murit.

O cruculiță albă la căpătîiul unei moșii deabia de câteva urme, pe cruculiță un nume scurt: Adelina, în urma ei lacrimi, dureri nespus de adîncă.

Durerea însă crește, lacrimile mai amare sînt, când te gîndești, că nu e vorbă numai de moartea timpurie și crudă a unei dragălașe copile, a unui îngeraș bun și plăcut, ci de durerea sfîșietoare de suflet a tatălui, căruia nu i-a fost dat să stea lungă ea, la margine de pat, ca să-și ușureze durerea în ultimele-i ore. Căci e rob, prins și aruncat în temniță pentru a neamului iubire....

O am încă în minte, ca un frumos tablou, la care mereu și cu drag privești.

Era în primele zile din Septembrie. Plecam să-și vedem pe cei din Vaț. Ea, la bunul sau părinte, ca în giurul lui, în curtea temniței să petreacă cele câteva zile, ce mai avea

liber înainte de a pleca la școală, la București; și eu, ca să-și port de grije pe drum.

Ce veselă era când trenul a plecat! Cît noaptea a fost de lungă ea nu durmim nimic, ci dornică mă întreba mereu: „la câte ajungem la tata?” și „câte sînt acum?” O liniștii, îi spusei, că nu mai e mult încă, o să ajungem îndată.

Ajunserăm în gara dela Budapesta. Gara frumoasă și mare, lume multă, trenurile veniau și plecau într-una; lucruri, cu care nu era obișnuită. Pe ea însă nu o interesau de loc, rece și nemîșcată privia la toate, un singur dor purtînd în suflet, și același gând avînd în minte.

În drum spre Vaț două dame franceze, cu care stăteam în același cupeu, vîzîndu-o cum neliniștită privește într-una prin geam și mereu întreabă dacă „mai avem mult încă”, mă întrebară de drumul nostru. Înainte de a putea să răspund damelor, Adelina se întoarse spre ele și le spuse nemțește, într'un tot liniștit și cuminte: „mergem la tata, în temniță.” „La tata, în temniță!”... acesta a fost refrenul duos al vorbelor sale în tot parcursul drumului... Începî apoi să povestească. Le vorbi de procesul Memorandului, de condamnarea iubitorilor nostri. Dama le priveau uimite și uimit o ascultam și eu ce frumos ce liniștit și ce cuminte vorbea. Și când ajunse cu povestirea ei la escortarea cu gendarmi a tatălui său, două picuri de lacrimi i-am văzut desfacîndu-i-se din ochi și brăzdându-i fața. Le-a sters apoi îndată și a continuat mai

departe cu denunțarea nelegiurilor. A povestit un Memorand întreg al plîngerilor noastre, așa cum ea a simțit, așa cum sufletul ei fraged i-a șoptit. La sfîrșit damele straine o acoperiră de sărutări, oprindu-și astfel lacrimile, ce li-le-a strînit micul Memorand al Adelinei...

Chiar și cerberul maghiar, directorul temniței din Vaț s'a îmblănzit nițel când a văzut-o pe ea, și când cu voce așa de rugătoare i-a cerut un bilet de intrare în temniță, pe cele 5 zile, cât avea să stea în Vaț.

Nu voiu, și nici că pot să descriu fericirea ei curată, care îi cuprinse întreaga ei ființă, când a putut să-l îmbrățișeze pe tatăl său. Mă voiu opri însă la momentul, când a trebuit să părăsim temnița, și când — deși nimeni nu putea să creadă atunci — ultima oară l'a îmbrățișat pe iubitul său părinte.

Toți stăteam la o parte înaintea ușii zăvorțite. Cele trei copile: ea, Adelina dlui Barcianu, Otilia dlui Comșa și Elena dlui Domide își luară adio dela tatăl lor, căci toate aveau să plece. Tăcere mută ne-a cuprins pe toți cîți priveam la ei, și nimeni n'avea putere să se stăpânească, lacrimi ferbinți ne brăzdau fața.

Scenă, ce-ți sfășia sufletul: despărțirea în temniță!...

Durerea acelu moment, când ușa zăvorțită se închise dinaintea lor și copilele plîngeau dincolo de pragul temniței, despărțite de părinții lor... mai crudă a fost decât ani

trăiți în suferințe grele. Cel ce a putut să fie martor al acestui dureros moment, nu va putea să zică nici odată, că traiul temniței nu este amar... Și demon de ar fi cinava, n'ar fi putut să stea nemîșcat atunci...

Pe drum spre casă eram deja patru. Și veselia creșcuse, căci fetițele mai multe laolaltă se simțiau mai bine, durerea o mai uitară puțin. Sosiți la Pesta aveam să trecem cu birja prin oraș, dela o gară la alta. Era seara, orașul frumos luminat și vitrinele înnotau în splendoarea luminii electrice. Li-a furat inima atîta frumusețe, și vesele priveau la splendoarea vitrinelor elegante. „O ce frumos e pe aici, ce bine că am venit” spuse una dintre fetițe. „Ce folos!” răspuse Adelina — „dacă trebuie să-l las pe tata în temniță”. Refrenul triste: tata în temniță, era sfîrșitul la tot ce grăise ea...

Ne așezam în cupeu. Fetițele rideau vesele și se bucurau de bomboanele — din Pesta. Pe urmă una din ele propuse să cîntăm, căci nu era nimeni altul afară de noi. Și ce puteau ele cînta mai potrivit decât... „Doina lui Lucaș”, cîntecul martirului... Martire erau și ele. Rupte dela sinul părinților plecau în străinătate, numai ca să nu fie silite să stea în școlile maghiare din Vaț.

Începură deci să cînte; corul primitiv al celor trei copile nevinovate, ficele celor trei martiri din robia ungurească, atît de pătrunzător și duos cînta... doina lui Lucaș,

încît nu puteam să stau nemîșcat; cîntam și eu cu ele, din inimă. Adelina începe să plîngă, și plîngea ștergîndu-și mereu lacrimile din ochi.

„Ce-ți lipsește, Adelina, te doare ceva?” „Nu mă doare nimic, dar' mă gîndeam la tata, că-l las în temniță”.

O mîngăiam toți trei. Își șterge ochii unexi de lacrimi și privește liniștită prin geam în vîzduhul negru. Scosesem earăși bomboanele ca să uităm incidentul. Și veselia a revenit earăși... au început să cînte din nou. Adelina începe Doina lui Lucaș. Îmi era frică că se va repeți incidentul, și eu aș fi dorit să le văd vesele, ferite de ori-ce suferință. Frica nu mi-a fost basată, cînta liniștită, singură, schimbînd însă textul:

... Nu fi mierlă supărată!
Nu-i robia ne'ncetată...
Vine-o dalbă primăvară
Fi-va tata liber eară...

Și această dragălașă ființă, copila aceasta cu atîta dragoste pentru tată — nu mai este. A murit departe de iubitul său părinte, pe care atît de tare l'a iubit, pentru care vieța și-ar fi dat-o poate, numai să-l știe liber, să nu-l vadă suferind.

Și lui, o ce durere sfîșietoare de suflet, nu i-a fost dat să-l încheia pleopele... E rob, prins și aruncat în temniță, pentru a neamului iubire...

lificați. Acela care nu cunoaște referințele noastre, ar crede că noi românii n'am ajuns nici până la atâta ca să ne creștem oameni pentru statul învățătoresc; însă cel ce cunoaște referințele mai deaproape va fi convins de contrariul. Și că pe această carieră se dedică tineri foarte mulți, se poate vedea, căci de când există institutul nostru arhidiecezan din Sibiu, totdeauna numărul pedagogilor a trecut pe cel al teologilor și cu toate acestea câte un tract abia are 2-3 învățători calificați, iar numărul celalalt al învățătorilor consistă din preoți și învățători fără nici o pregătire, pe când preoții sunt și doi într-o comună — paroh și capelan — deși parohia abia numără 400 de suflete.

Ei bine, unde sunt oamenii care au absolvat pedagogia? Există la noi cursul așa zis „moral”. Pentru tinerii noștri pregătiți pentru statul învățătoresc, această pregătire e numai un mijloc prin care se devină moralist, adică să vadă un an Sibiu, și să se facă preoți. Și sunt foarte rari aceia, care dedicându-se pe cariera învățătorească să rămână la locul lor și să nu se facă „moralist”, adică preot. Așa zicând statul învățătoresc consistă nu atât din oameni pregătiți pentru această carieră, ci din teologi, care după ce absolvă cursul teologic, timp mai îndelungat se aplică ca învățător, fiindcă parohiile așa sunt de rău regulate, încât teologul după ce a absolvat deabia se poate undeva aplica ca preot; fiind ele așa zicând rezervate pentru „moralist” și punga — protopopului.

Devine o parohie vacantă fie cât de miserabilă, protopopul nu caută să o afilieze la altă parohie și astfel se face o parohie de dai Doamne, ci zice, aici trebuie un moralist, adică un învățător făcut preot, care, firește, trebuie să-l remunereze, căci altfel nu-l recomandă.

Afirmarea mea o pot ilustra cu dovezi ori-câte s'ar cere și din mai multe tracte, dar în cazul de față mă mărginesc numai la protopopul Hațegului.

Există în tractul Hațegului parohia Rusor și parohia Băiesdiu, 10 minute de părtare una de alta. Cea din urmă acum vre-o 15 ani a devenit vacantă. Fie iertatul protopop Rațiu văzând că atât parohia Rusor, cât și parohia Băiesdiu una fără alta nu pot asigura existența preotului, a lăsat în decurs de vre-o 15 ani parohia Băiesdiu sub administrarea parohului din Rusor, așa zicând a aliat-o în mod tacite. Aceasta a și fost astfel până la răposarea protopopului Rațiu, adică în decurs de vre-o 12-13 ani. După răposarea protopopului Rațiu devine administrator preotul din Petroșeni, Stanca. Acestuia îi trebuia bani, dar de unde, tractul de 32 mii suflete nu-i da deajuns lui și secretarului Senzian. Se pune deci pe teren de câștigat de bani; adică se pune a face la moralisti. Fiindu-i ocaziune binevenită pentru parohia Băiesdiu, căci de acolo se află un tânăr învățător, pe acesta îl recomandă la morală și îl face popă în tâlpi în Băiesdiu. Desfăcând dl administrator parohia Băiesdiu de Rusor a făcut două rele, a luat din statul învățătoresc un învățător și existența unui tânăr preot absolvent de gimnasiu și teologie, care funcționează în Rusor.

Este acum în vacanță parohia Nădăștia-inferioară în depărtare de 10-15 minute de parohia Nădăștia-superioară. După-cum aud, aceste parohii nu se aneazează să se facă o parohie bună, ci ear' voesc a face un învățător moral, fiind acela ginerile preotului răposat.

Astfel de cazuri aș pute număra destule. Apoi se trec la așa zii capelani, adică doi preoți la un colac. Preotul unei comune văzând, că pe fiul sau genereleșeu n'a fost fericit să-l poată face teolog, se pune și-și exopecerează testimoniu că-i bolnavicios și-și trebuie capelan, deschid concurs, nu sunt concurenți, firește fie o parohie cât de bună, la jumătate venitul nu sunt concurenți, ear' trebuie recrutat un învățător.

Dacă astfel se va urma și de aici înainte, ne vom trezi, că cu toate că salariile învățătorești s'au ridicat la minimul prescris de lege, vom perde caracterul școlilor din lipsa învățătorilor. Și nu înțeleg de ce trebuie tot la 50-60 familii preot. Ar fi de dorit ca odată să se reguleze parohiile și atunci stau bun, că sunt destui teologi să le ocupe fără a răpi statul învățătoresc, de care avem atâta lipsă.

Antoniu Ungur,
paroch,

CRONICĂ

Pentru tombola din București ne sosesc zilnic o mulțime de obiecte. Încât ne răpește foarte mult din timp și din spaț și numai înregistrarea trimițătorilor sau a colectanților. Ear' se amintim îndeosebi numele fiecărui dăruitor deocamdată ne este imposibil, căci de pildă în Seliște s'au adunat peste 1140 de obiecte, și înregistrarea lor ne-ar ocupa mult din spațiul fiu noastre. Ne mărginim deci a spune de unde și câte obiecte au sosit, și încât este posibil vom

aminti numele trimițătorilor sau a colectanților, rămânând a publica poate numele tuturor dăruitorilor cu privilegiul arangerii tombolei. — În cele două zile din urmă ni-s'au trimis din Ecica-română o ladă, cuprinzând 35 obiecte colectate de d-soara Vioara Magdu; din Vaidarecea mai multe obiecte trimise de d-na Eugenia Recean n. Negrea preoteasă, d-soara Iuliana Darvasi, învățătoarea și d-soara Paulina Boier; din Roșia-de-Săcaș mai multe obiecte colectate de d-na Emilia Deac. Obiectele au fost predate societății d-soarelor române din Sibiu. — În același timp ni-se vestește, că dl Stefan V. Lita, preot gr.-cat din Lunca a colectat dela 28 femei peste 30 obiecte, pe care le-a trimis domnișoarei Elena Sănteon în Blaj; în Brad deasemeni s'au colectat obiecte în valoare de 300 fl.

În interesul expediției regulate a ziarelor prin postă ministrul de comerțiu Bela Lukács a luat o severă dispozițiune. Deoarece foarte adese-ori se întâmplă, că abonenții nu-și primesc foile regulat, ministrul a îndrumat toate oficiile postale ca să manipuleze cu mai multă îngrijire ziaarele. În același timp ministrul a dispus, ca acei funcționari care rețin, deschid sau își însușesc în mod ilegal ziaare să fie pedepsiți cu cea mai mare rigoare. Avis abonenților noștri!

O mistificare mocsonyistă Privitor la adunarea dela 16 c. a „sustinătorilor” „Dreptății” primim dela un amic următoarele: „Acea ședință seamănă mult cu o mistificare, și eată de ce: de o parte n'au fost invitați toți membrii comitetului, de altă parte au fost de față și unii dintre fundatorii, care nu sunt membrii în comitet, de pildă dl Lengher... Chiar și așa însă, nu toți cei-ce au participat, au aprobat atitudinea „Dreptății”, ci câțiva înși, au criticat aspru politica lui Mocsonyi Lumină și Valerian Ocoșală.

Convocare. Pe baza concludului din 5 Decembrie a. c. și în conformitate cu §. 8 din statute, se convoacă adunarea generală ordinară a „Tovărășiei agricole din Seliște” pe Duminecă în 18/30 Decembrie 1894 la 3 ore p. m. în edificiul școlii. Seliște, 6 Decembrie n. 1894. Direcțiunea.

Un secretar ministerial suspendat. Sub acest titlu am vestit și noi în urma foilor maghiare, că secretarul ministerial și redactorul foilor oficioase, Petko László, a fost suspendat fără de veste din oficiu. Azi foile maghiare spun că a luat-o la sănătoasa către — America. Sau descoperit o mulțime de furturi și defraudări, pe contul acestui cinstit — secretar ministerial. Sunt roadele corupției, inaugurate sub domnia lui Wekerle!

Meg-meg. „Narodnie Noviny” scrie, că districtul de dincoace de Tisa, unde este episcop Zele nka, trimisese „fiilor sfântului” cu ocaziunea morții acestuia, următoarea depeșă: „Savinnik meg meg-meg remeg a mértelhen gydsznak utófdálmala alatt”. Batjocorind cele patru meg din depeșă, ziarul slovac istorisește următoarea istorioară: Elevii școlii superioare de agricultură din Tabor (Boemia) căpătaseră odată prețul-curent maghiar de sâmbinte; imediat au telegrafat firmei respective: „Trimiteți-ne cinci chilo de meg-meg-uri maghiare”. Deocamdată nu se știe cum a fost executată comanda.

Avansamentul de Crăciun în armată „Arme Verordnungsblatt” ce a apărut ieri după ameză, publică avansamentele oficerilor în rezervă. De astă dată avansamentul e foarte mare; peste 2000 de voluntari vor fi numiți oficieri.

Prelegere publică. Duminecă d. a. s'a ținut a treia prelegere publică, arangiată în favorul reuniunii femeilor române din Sibiu. Prelegerea despre „Baladă și romanță”, ținută de dl Dr. Vasile Bologa, directorul școlii civile de fete, a fost ascultată de public numeros. Conferențiarul după-ce a arătat deosebirea ce există în forma și predarea acestor două genuri de poezii de altfel aproape identice, a trecut la analiza lor estetică, expunând caracterele principale precum și dezvoltarea lor pe temelii individualității popoarelor și a referințelor climatice ale țării lor. S'a ocupat la sfârșit cu balada română, amintind pe Bolintineanu și Coșbuc, ca cultivatori mai norocoși ai baladei în literatura română. După terminarea prelegerii d-soara Seleschi eleva internatului „Asociațiunii” a declamat balada lui I. Negruzzi: „Osânditul”. A secretat aplause.

Atacul „Tribunei” în contra judecătoriei noastre de cerc. „Közérdek” din Mureș-Osorheiu scrie următoarele, pe care le reproducem în interesul adevărului: „Tribuna” apărută în Sibiu se îndreaptă vehement prin preotul gr.-ort. Ioan Runcan în contra judecătoriei noastre cercuale respective în contra subjedului Thuroczy Lajos. Din incidentul pertractării procesului de calumnie și acusare falsă, ce s'a ivit între el și protopopul Măneguț, îl acuză pe subjedele nostru bine cunoscut pentru calitățile sale bune, onorat și cinstit de toți, spunând că a comis abuz de putere oficiosa. Sântem autorizați din loc competent ca să declarăm, că dl subjed Thuroczy Lajos n'a luat parte nici la pertractare nici la procedurile premergătoare ale procesului din vorbă, nici ca om privat nici ca persoană oficiosa și n'a influențat cu nimic asupra mersului procesului. Atâta însă s'a făcut, că deoarece-ce pertractarea ținută în odaia a 3-a dela biroul seu a decurs cu

mare sgomot, a fost silit să treacă în sala de pertractare și să îndrume la ordine părțile vrămajne. Atâta a fost procedura sulevată în „Tribuna” a dlui subjed. Pentru orientarea „Tribunei” și a cetitorilor ei, dorim să îndreptăm comunicatul „Tribunei” respective a preda întreaga afacere pe scurt în următoarele: Preotul Ioan Runcan din Săn-Georgiu a înaintat acuză în contra protopopului gr.-ort. Nicolae Măneguț pentru calumnie și acusare falsă. Pertractarea a fost pusă pe ziua de 31 Octomvrie de către judele Hinc s Miklós. Acusatorul și acuzatul s'au prezentat în ziua numită la pertractare, conducerea căreia, considerând că subjedele a fost ocupat peste măsură, i-s'a concretizat dlui Derzsi Sámuel, asistat de scriitorul Jakabfi József. Domnul Derzsi și a început conducerea protocolului și între schimbările de vorbe ale acuzatului și acuzatorului a și terminat procesul verbal, pe care apoi l'a prezentat spre subscriere dlui Hinc s. Din aceasta a consistat întreaga afacere a pertractării din vorbă, descrisă cu atâta vehemență în „Tribuna”.

Urmările sitei. În comuna Weidenthal din Severin este mare neîndestulirea Germanilor rom.-catolici, pentru-că episcopul rom.-cat. al Timișoarei li-a octroat de paroh pe un preot, pe care nu-l pot suferi pentru vieța sa privată. Se zice, că Germanii aceia au înșinuat eșirea lor din biserica rom.-cat. și trecerea lor la biserica gr.-ort. — O altă și mai mare nemulțumire a cuprins pe Germanii rom.-cat. din comuna Haulikfalva, din cauză că același episcop la cererea unora a dispus, ca în biserica să se țină în fiecare a doua Duminecă predică în limba maghiară. Germanii nici-decum nu vreau să suferă așa ceva pentru-că de abia 2% dintre ei pricepe ceva din limba maghiară.

Panama italiana. În urma agitațiunii ce s'a produs pe baza scrierilor compromițătoare a lui Giolitti, regele a hotărât să închidă sesiunea camerei. Relativ la persoana prim-ministrului Crispi opinia publică s'a mai liniștit, încât începe a se îndoi că ar avé și el parte în scandalurile „Băncii Romane”, cu atât mai virtos că Giolitti refugându-se în Berlin, nu are de gând să se reîntoarcă la Roma. În contra lui Giolitti s'au introdus 42 de procese pentru calumnie, ear' presa îl numește fugarul dela Dronero. Un ziarist german a vrut să-l intervieweze, dar' Giolitti n'a fost aplicat să-i răspundă. Din contra Crispi a declarat înaintea corespondentului ziarului „National Zeitung” din Berlin, că știrile despre demisiunea sa nu corăspund adevărului. El este decis să stea în luptă până în sfârșit.

Șeseprezece copii omorâți. În Staroia, guvernamentul Novgorod (Rusia), a fost arestată zilele acestea o servitoare în etate de 14 ani, bânăită că a sugrumat un băiat de 2 ani al stăpânilor sei. La interogator criminala a mărturisit, că a mai comis șeseprezece astfel de omoruri. Zece din aceste victime au fost copii încredințați îngrijirii mamei fetei.

Posta Redacțiunii.

Un sâtean, tractul Sighișoarei. Întrebare cam naivă, ori ascuzi ceva la dos.
Dlui M. P. în Blaj. Merge la adresa: „Societatea studenților”.

MAI NOU.

Crisa.

Foile ce ne sosesc în ultima oră aduc următoarele știri:

Maiestatea Sa Monarchul a cerut după-cum se știe și i-se presente o listă a mai multor fruntași a vieții parlamentare maghiare, cu care va avé să se consulte privitor la rezolvarea crizei. În listă se află și numele conților Apponyi Albert, Szapáry Gyula și Dessewffy Áurel. Impregiurarea aceasta i-a încurcat mult pe cei din partidul liberal și li-e teamă, că nu numai cabinetul, ci întreg partidul liberal a ajuns deja în agonie.

Părerea, că fără fusiunea sau coaliția partidelor, care stau pe baza pactului din 1867, nu se poate închipui rezolvirea finală a crizei, se afirmă tot mai mult.

Cercuirile politice mai serioase în fața acestor situațiuni au sulevat earăși combinația cu persoana contelui Szapáry, care singur ar pute să formeze între actualele impregiurări un cabinet, care să nu fie un cabinet de tranziție numai. Și contele Szapáry este aplicat să primească această sarcină. Pe de altă parte partidul liberal lucră din răspun-teri pentru — cabinetul Bánffy.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic, Sibiu se află de vânzare

Nuvele, de Russu Șirivanu. Prețul unui volum este 1 fl.

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu se află următoarele cărți:

- „Memorial”, Archiep. și Metropolitan Andreiu baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
- „Bate la ușă”, de Carmen Sylva „Domenich Pablo”, de Carmen Sylva „—28
- „Povestile Bănătuului”, de Căntana „—30
- Trăvnițe”, 10 piese Slovacesti. Vol. I și II. à 1 fl. 50 cr. „—3.—
- „Izvoade”, de Demetrescu „—4.40
- „Homo-Sum”, roman de Ebers „—1.—
- „Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu „—28
- „Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. à 2 fl. 20 cr. „—4.40
- „Introducere la psihofisică”, de Mihailescu „—1.90
- „Poesii”, de Veronica Miclă „—1.65
- „Higienea română”, de Dr. Leo Murășianu „—1.—
- „Copii de pe natură”, de Negruzzi „—1.65
- „Poesii”, de Negruzzi „—1.10
- „Teatru”, de Negruzzi. 3 Vol. „—8.25
- „Pui de lei”, de Nenitescu „—1.10

A apărut tocmai la Institutul Tipografic T. Liviu Albini în Sibiu:

„Despre mandatele de plătire”. Explicarea legii despre mandatele de plătire (art. de lege XIX, din anul 1893) prevăzută cu formulare de Dl Ioan Ivan, avocat în Mediaș. Se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu și la autor în Mediaș. Prețul 40 cr.

A apărut: Ioan Bogdan: „Insemnătatea studiilor slave pentru Români”.

Lucrarea aceasta este foarte de recomandat.

A apărut: Limba română. Ființa, originea, ru deniile și istoria ei. Manual pentru gimnasiile școlare reale și pedagogice. De Virgil Onițiu directorul gimnasiului român din Brașov. Editura librăriei Ciu reu.

A apărut: „Calendarul revistei „Lumea Ilustrată” pe anul 1895. Se află de vânzare la Librăria I. Hert, București, Hotel de France 8. Are o mulțime de ilustrații și un material variat instructiv.

A apărut: „Ghiveci” de Dr. Urechă, cu o prefață de A. Vlașuți. Se află de vânzare la Institutul Tipografic, Sibiu. Prețul fl. 1.45

Oălindarul ăile. 14/26 Decembrie 1894. Iulian Muc. Tirs. Gregorian: (+) Stef. M. Soarelei: răsare 7.46 apune 5.29 m.

Buletin meteorologic. Sibiu, 25 Decembrie n. 12 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.1)	Temperatura după Colsiu	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Obscurată	Diferența din presiun		
722.3	-1.2	+3.2 -1.2	80

Din țeară 23 Dec. n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în zău.	Temperatura Celcius	Vântul direcția	tura
Budapesta	761	-4.0	O	1
Sătmár	767	-0.3	NV	8
Cluj	766	-9.0		
Orșova	765	-7.4	V	1
Arad	761	-4.1	NV	5
Panciova	761	-8.4	SO	2

Teatru orășenesc. Mercuri, în 26 Decembrie 1894: „An der blauen Donau”. Piesă cu cântec de O. F. Berg.

Fabrica de mătăsării G. Henneberg (furn. ces. și reg. al Curții), Zürich

trimite direct la privați: Stofe negre, albe și colorate de mătăsa dela 45 cr. până la 11 fl. 65 cr. metrul — lucii, dungate, carirte, după mostră; damaste etc. (circa 240 calități și 2000 colorii diverse, desemnuri etc.) scutite de porto și de vamă în locuința la privați. Mostre ad circulanđum. Epistolele costă 10 cr. și cărțile postale 5 cr. porto în Elveția. [1894] 16—

Cursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Dec. n. 1894.

Sămnișe	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo	
		dola	păni		dola	păni
Grâu						
Bănățenesc nou	75	—	—	76	—	—
Grâu dela Tisa	75	—	—	76	—	—
Grâu „Pesta	75	—	—	76	—	—
Grâu de Alba-Reg.	75	—	—	76	—	—
„Bačica	75	—	—	76	—	—
Grâu ung. de Nori	75	—	—	76	—	—

Sămnișe, vechi ori noue	Sotul	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dola	păni
Săcăr				
Ore	de nutreț	70—72	5.30	8.30
	de vinars	60—62	5.60	6.—
	de bere	62—64	6.25	6.50
Ovăe		84—66	7.15	8.15
Cucurus (porumb)	bănăț.	89—41	5.70	6.20
	de altaoia	75	5.61	5.70
Meiu			6.—	6.60
Hrișcă				

Mărfi pe termen.	Grâu	Sept-Oct. Mart-Apr.	Cucurus	Ovăe	Mărfi pe 100 chilogr.	Mărfi pe 100 chilogr.

Produse diverse	Sotul	Cursul	
		dola	păni
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	40.—	46.—
	roșie	57.—	65.—
Oleu de rap.	rafinat		
Unas. de porc	dela Pesta	48.50	49.—
	dela țeară		
Săkină	svântată		
	afumată	47.—	48.—
Său			
Prune		9.25	9.50
Licitar	slavon, nou	14.25	14.75
	bănățenesc	18.—	18.50
Miere	brută		
	galbiniă străcurată		
Ceară	de Rosenau		
Șpir	brut		
	Drojdițe de spirit		

Cursul pieței din Sibiu.

Din 25 Decembrie n. 1894.
Hărție-monetă română . . . . . Cump. 9.79 vând. 9.90
Lire turoesti . . . . . 11.15 „ 11.20
Imperiali . . . . . 10.— „ 10.10
Ruble rusești . . . . . 1.82 „ 1.80

Bursa de Budapesta.

Din 21 Dec. n. 1894.
Renta de aur ung. 6% . . . . . 124.—
„ de aur ung. 4% 98.20
Impunatul căilor ferate ung. . . . . 127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . . . 125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 102.50
Bonuri rurale ung. 97.50
„ croate-slavone 97.50
Obligațiunile desp. regalilor 100.75
Impunat cu premiu ung. 166.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . . . 148.—
Renta de hărție austriacă 99.75
„ de argint austriacă 99.75
„ de aur austriacă . . . . . 124.—
Losurile austriace din 1860 . . . . . 162.75
Acțiunile băncii austro-ungare . . . . . 1045.—
„ de credit ung. 491.50
„ de credit aust. . . . . 398.—

Scriștură fonciară ale institut. de cred. și economii
„A hina” 100.75
Argintul 5.87
Galbeni împărătești 9.88
Napoleon-d'ori . . . . . 60.—
Mărci 100 imp. germane 124.81
Londra 10 Livres sterlingi 124.81

Bursa de Viena.

Din 21 Dec. 1894.
Renta de aur ung. 6% 124.05
„ de aur ung. 4% 98.20
Impunatul căilor ferate ung. 127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-e emisiune) . . . . . 125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 102.50
Bonuri rurale ung. 97.25
„ croate-slavone 97.25
Impunat cu premiu ung. 157.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 143.75
Renta de hărție austriacă 100.10
„ de argint austriacă 100.20
„ de aur austriacă 124.80
Losuri austriace din 1860 . . . . . 162.75
Acțiunile băncii austro-ungare . . . . . 1040.—
„ de credit ung. 491.50
„ de credit aust. . . . . 398.—

Argintul 5.87
Galbeni împărătești 9.88
Napoleon-d'ori . . . . . 60.—
Mărci 100 imp. germane 124.81
Londra 10 Livres sterlingi 124.81

Bursa de București.

Din 3 Dec. v. — 4 ore p. m. Cassa Ultim.
Renta rom. per 1875 6% . . . . . 100.—
„ română amort. 5% . . . . . 97.—
(Schuldverschreib)

Oblig. de stat C. F. R. 6% 101.1/2
Renta rom. (Kur. conv.) 6% 87.1/2
Impunatul municipal 5% 87.1/2
Scriștură func. rurale 5% 87.1/2
Scriștură func. rurale 7% 87.1/2
Idem urbane 7% 103.1/2
„ 6% . . . . . 87.—
„ 5% . . . . . 87.—
Banca-Nat. (500 lei vers. într.) 1468
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vers.) . . . . . 420.—
Soc. de Asig. Nat. (3

Se află de vânzare

o mașină de sodă

cu toate aparținutele sale dimpreună cu 326 de sticle, în stare foarte bună, cu prețul redus. A se adresa la

Dr. Ioan Ivan,
advocat în **Medias.**

[2915] 8-3

Institut Tipografic T. L. Albini în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1895.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bise-ricesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1895. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noi și vechi. — Scara timbrilor. Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — Văduvele, de Delavrancea. — Moșul și Domnul, de Ioan Vesa, învețător. — *Economic*: Ceva despre stăpînire omidelor; Sirop de smeură și de cireșe. — *Poesii*: Cu flori cu ramuri verzi, (Dedicație martirilor noștri) de P. Dulfu; Lupta vieții, de G. Coșbuc. — *Partea haștie*: Oala cu lapte; Anecdote; Răspuns încurcat; Ghicitori. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Numai **20 cr.** exemplarul.
Cu trimiterea pe postă **23 cr.**

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare:

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu **50 cr.**

Portretul domnului
Dr. V. LUCACIU.
în mărime de 38×23 cm.
Cu **50 cr.**

TABLOUL
Deputațiunii române la Viena.
Cu **2 fl.**

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.
în mărime 33×50 cm.
Cu prețul de fl. **1.60**, ear' cu trimiterea prin postă fl. **1.70**.

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.
Cu **3 fl.**

Tabloul apărătorilor.
Cu **3 fl.**

TABLOUL
BIUROULUI DE PRESĂ.
Cu **3 fl.**

În atelierul „Institutului
Tipografic“ din Sibiu
se caută
Culegători-tipografi.

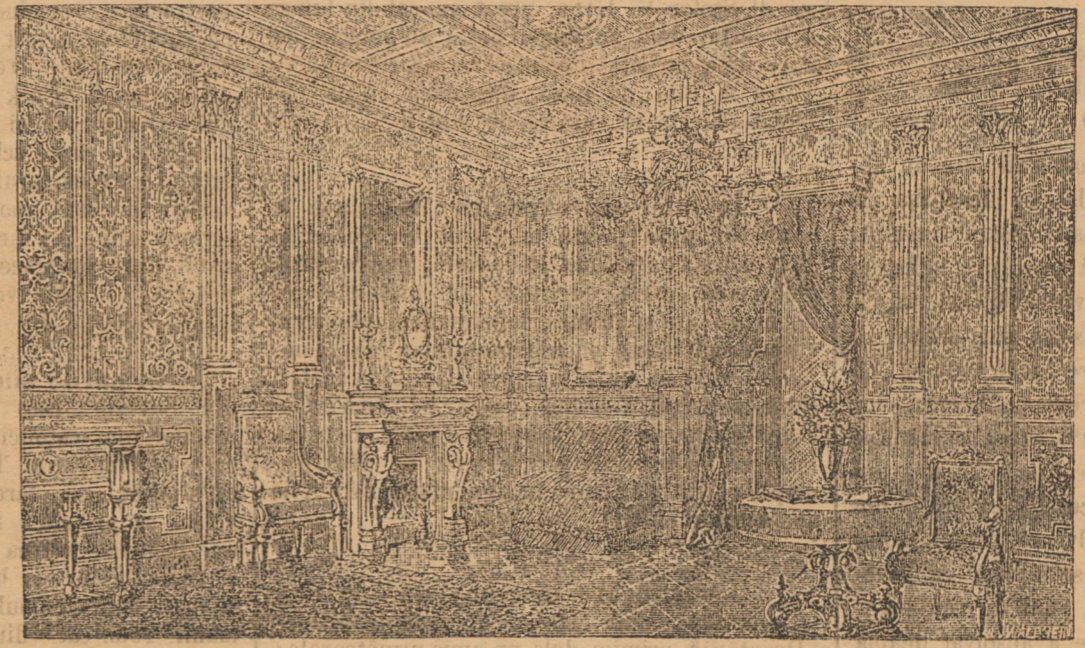
Condițiune sigură.

PRIMA FABRICĂ SIBIIANĂ

DE MOBILE ȘI TEMPLĂRIE DE CLĂDIRI

FRITZ W. ELGES.

[1970] 9-10

Fabrica:
strada Sării 37.

Depozitul:
strada Trenului 5.

Mare deposit

de
arangiamente elegante pentru saloane, dormitoare, sufragerii, locuințe și bucătării, precum și mese de scris pentru dame și domni, otomane, gelțuri în stil obișnuit și antic-german după fasonul cel mai nou.

Garnituri elegante de salon dela 120 fl. în sus; sufragerii complete în stil antic-german cu gelțuri dela 290 fl. în sus. Dormitoare complete dela 140 fl. în sus.

Asortiment în matrațe de pînă și de iarbă de mare.

Se execută: lucrări de clădiri, portale, arangiamente pentru bolte, hoteluri, cafenele, școli și biserici, precum altare, sacristaie și tronuri.

Primește comenzi din afară după mostre anumite sub garanție pentru material uscat pe lungă executare elegantă și cu stil sub condițiile cele mai culante.

Furnire de nuc, de stejar și de brad precum și lucrări de sculptură se execută după desemnuri cu prețurile cele mai ieftine.

Prețuri curente la cerere gratis și franco.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI ȘI BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comenzi din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.